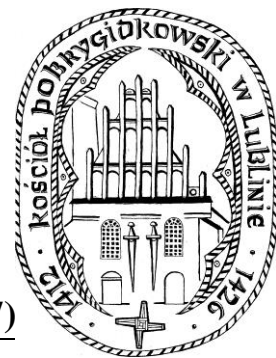

Buletyn Rektoratu

V NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU, 3 KWIECIEŃ 2022 r. NR 14 (487)

3-6 kwietnia 2022r.

prowadzi
Ojciec Grzegorz Kaznowski

NIEDZIELA, 3.04.2022 r.

Msza św. z nauką rekolekcyjną:

7.00, 8.00, 9.30, 11.00, 12.00, 13.15, 16.00, 18.00

PONIEDZIAŁEK-ŚRODA
4.04-6.04. 2022 r.

7.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną
10.30 – Gorzkie Żale
11.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną
17.30 – Gorzkie Żale
18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

NIEDZIELA: podczas każdej Mszy świętej

PONIEDZIAŁEK – ŚRODA

7.00 – 7.30; 10.45 – 11.30; 17.45 – 18.30

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE

DROGA KRZYŻOWA

Piątek, godz. 10.30 i 17.30

GORZKIE ŻALE

Codziennie (oprócz piątku)
godz. 10.30 i 17.30

W niedzielę, godz. 17.30

Wieczory Muzyczne w Kościele Pobrygidzkowskim

Niedziela, 3.04.2022 r., godz. 18.45

Koncert Wielkopostny

„Jezusa Judasz sprzedał”

Wystąpi Zespół Wokalny SINE NOMINE
Młodzieżowego Domu Kultury „Pod Akacją”.
W programie muzyka religijna a cappella

ZAPRASZAMY!

Z KALENDARZA

3.04. – rocznica święceń biskupich Arcybiskupa
Lubelskiego Stanisława Budzika (2004)
3.04. – dzień imienin Bpa Ryszarda Karpińskiego

**Intencja Apostolstwa Modlitwy
na kwiecień 2022**

Intencja powszechna:

Módlmy się, aby zaangażowanie pracowników
służby zdrowia w opiekę nad osobami chorymi
i starszymi, szczególnie w krajach najuboższych,
było wspierane przez rządy i lokalne wspólnoty

Baranki wielkanocne CARITAS

Baranki wielkanocne to nieodłączny symbol Świąt
Zmartwychwstania Pańskiego. „Czekoladowe
Baranki Caritas” można zakupić przy wyjściu z
naszego kościoła. Cena 7 zł. Dochód ze sprzedaży
wspiera działanie Caritas, w tym organizowaną
dla Ukrainy pomoc.

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 4 kwietnia

7.00 Intencja wynagradzająca
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (4/30)
18.00 +Józefa Jakubczak (1r.)
18.00 +prof. Jerzy Karski - gregorianka 4

WTOREK, 5 kwietnia

7.00 W intencji ofiarodawców
7.00 Intencja wynagradzająca
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (5/30)
18.00 +prof. Jerzy Karski - gregorianka 5

ŚRODA, 6 kwietnia

7.00 +Maria Dobryńczuk (15r.)
7.00 Intencja wynagradzająca
11.00 ++Jadwiga, Feliks Zając (6/30)
11.00 +Eugeniusz Margol, Rozalia, Tomasz, zmarli z rodziny
18.00 +prof. Jerzy Karski - gregorianka 6
18.00 O ujawnienie prawdy, która może uratować niewinne życie

CZWARTEK, 7 kwietnia

7.00 Dziękczynna z okazji urodzin Małgorzaty z prośbą o opiekę i błogosławieństwo Boże dla Niej i rodziny
7.30 Intencja wynagradzająca
8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA
11.00 ++Jadwiga, Feliks Zając (7/30)
11.00 +Józef Waldemar Kostka (7r.)
18.00 +prof. Jerzy Karski - gregorianka 7
18.00 +Bożena i Michał Siramowscy

PIĄTEK, 8 kwietnia

7.00 Intencja wynagradzająca
7.30 +Ryszard, zmarli z rodziny
11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (8/30)
11.00 +Janusz Hanzlik (r.)
18.00 +Przemysław Gąsiorowicz
18.00 +prof. Jerzy Karski - gregorianka 8

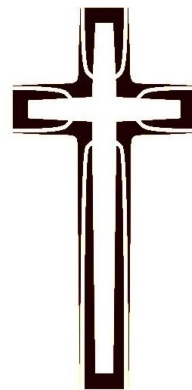
SOBOTA, 9 kwietnia

7.00 Intencja wynagradzająca
7.30 +Bronisława Pietrzak (13r.)
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (9/30)
11.00 Chrzest: Michał
18.00 +prof. Jerzy Karski - gregorianka 9
18.00 +Stefan Liberski (26r.)
18.00 +Jan Bondyra (26r.), Janina, Michał (75r.), Antonina, Elżbieta

NIEDZIELA PALMOWA

7.00 +Alicja, Krystyna
8.00 +Robert (3r.)
9.30 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla Alicji z okazji 18. urodzin
11.00 Dziękczynna w 20 rocznicę ślubu z prośbą o Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej dla Marty i Piotra oraz ich dzieci Jagody i Artura
11.00 Dziękczynna w 28 rocznicę ślubu z prośbą o Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej dla Beaty i Tomasza Senczyków
12.00 +Jadwiga, Feliks Zając (10/30)
12.00 +prof. Jerzy Karski - gregorianka 10
13.15 Intencja wynagradzająca
16.00 +Izabela Mroczkowska (14r.)
18.00 Za pomordowanych w Katyniu, za ofiary katastrofy smoleńskiej, o miłosierdzie Boże dla oprawców

SŁOWO NA NIEDZIELE

*Poznać siebie w obliczu
Chrystusa...*

Rano stajesz przed lustrem choćby na chwilę i rozpoznajesz siebie, spoglądasz na siebie. Potem w ciągu dnia często stajesz obok innych, porównując siebie do nich. A czy stanąłeś kiedyś (stanęłaś) naprzeciw Chrystusa?

Poznać siebie, zobaczyć siebie – w obliczu Chrystusa. Interesujące. Nieprawdą? Można wielu ciekawych rzeczy dowiedzieć się o sobie, więcej niż przed lustrem czy w obliczu innych ludzi. Lustro nie pokaże wnętrza, ludzie potrafią źle ocenić, a nawet niesłusznie skazać – tak jak w dzisiejszej ewangelii, kiedy chciano ukamienować cudzołożną niewiastę. Nie doszło do tragedii dzięki obecności Chrystusa.

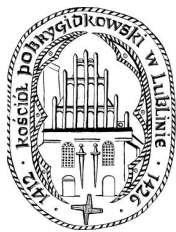
To w Jego obliczu faryzeusze poznali, że ich zamiary są niegodne, ale na tym skończyli i odeszli. Czy zrozumieli swój błąd, poznali kim są? Trudno powiedzieć. Odchodząc przyznali przed sobą i przed Galilejczykiem, że są grzeszni, nikt nie rzucił kamieniem. Oni odeszli, ona nie!

Cudzołożna kobieta, kiedy zobaczyła, że odeszli od niej jej prześladowcy, równie dobrze sama mogła odejść. Chrystus dał jej tę sposobność, pisząc patykiem po piasku. A jednak nie odeszła, czekała na Jego Głos, chciała poznać i Jego (Kim jest?) i prawdę o sobie samej, to do czego naprawdę została powołana u progu dziejów. Chciała poznać siebie w nowym wymiarze, nowe widzenie swojego życia, swą kobiecość w obliczu Chrystusa.

Nikt cie nie potępił? – zapytał Chrystus. *Tak Panie...wyznała...* a On rzekł do niej: *„I Ja ciebie nie potępiam. – Idź, a od tej chwili już nie grzesz.”*

Jakie bogactwo poznania w obliczu Chrystusa! To w Nim odkryła nowe widzenie utracone na skutek grzechu. To w Jego obliczu doświadczyła najpierw odstąpienia faryzeuszów, potem dostąpiła wolności (mogła odejść) i w końcu rozgrzeszenia z dotychczasowej drogi życia, doświadczyła przebaczenia.

W obliczu Chrystusa doszło do poznania Jego samego i doszło do poznania człowieka, jego powołania. Bez Chrystusa nie można zrozumieć człowieka. Poznać Chrystusa! Taką szansę daje nam każdego roku Wielki Post, do tego poznać siebie w spotkaniu z Nim... (xjj)

POMOC UKRAINIE

Kościół Pobrygidkowski w Lublinie udzielił schronienia uchodźcom wojennym z Ukrainy.

W pokoju gościnnym starego rektoratu zamieszkały dwie kobiety, matka z córką oraz 2-letnim dzieckiem. Kobiety mieszkały w Żytomierzu. W wyniku działań wojennych zostały zmuszone do ucieczki z Ukrainy i znalazły schronienie w naszej wspólnotce.

Zwracamy się z prośbą o przekazanie artykułów spożywczych o przedłużonym terminie ważności do spożycia oraz chemii gospodarczej. Dary rzeczowe można przynosić do zakrystii. Można również złożyć ofiarę do puszek z napisem Pomoc dla Ukrainy.

Dziękujemy za wyobraźnię miłosierdzia, dar wrażliwego serca i okazaną pomoc.

PODARUJ 1% PODATKU

NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACACJĄ NA KONTO:

13 81870004 5013 0240 2112 0003

POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN

KRS 0000582162

Dziękujemy!

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne

dla naszej świątyni!

Bezimienna – 50,00 zł

Bezimienna – 80,00 zł

Bezimienna – 2 x 100,00 zł

Bezimienna – 500,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa we wtorek (05.04.) godz. 7.00

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty

CZY PÓJDE NA REKOLEKCJE?

W czasie 40 dni Wielkiego Postu warto zaplanować czas rekolekcji, czas zastanowienia się nad sobą i nad swoim życiem. Zatrzymać się na chwilę, wyciszyć i zamyślić. Spotkać Boga i spotkać się sam na sam ze sobą. Trzeba wyjść na pustynię, bo tam jest cisza, spokój i milczenie. Wtedy można usłyszeć siebie. A może właśnie tegoroczne nauki rekolekcyjne będą dla mnie swoistą pustynią, powrotem do źródeł?

Rekolekcje wielkopostne to taki szczególny i wyjątkowy czas w roku liturgicznym Kościoła. Jest to czas próby, czas lekcji i nauk, kiedy uczymy się roztropności, mądrości ducha i stajemy się lepsi. Czas rekolekcji jest bardzo znanym aktem pokutnym w Kościele od wieków – aktem duchowych ćwiczeń. Dlatego rekolekcje odprawiają wszyscy: papież, biskupi, kapłani, zakonnicy i zakonnice, małżonkowie, rodzice, dziadkowie, studenci, uczniowie, osoby chore i niepełnosprawne, osoby samotne i rozwiedzione... Kościół naucza i przygarnia wszystkie owieczki rozproszone na całym świecie.

Ktoś kiedyś napisał: „*Trudniej jest dzień dobrze przeżyć, niż napisać księgę...*”. To prawda, nie będzie nam łatwo stać się lepszymi po godzinie lub po kilku godzinach nauk rekolekcyjnych. W ciągu kilku chwil nie da się naprawić całego duchowego rozgardiaszu. To jest praca na całe życie. Ale warto od czegoś zacząć, warto w tych rekolekcyjnych dniach postawić sobie odważne pytania:

Czy ja mam jeszcze wiarę? Czy jestem w stanie uwierzyć jeszcze więcej Bogu i mocniej Mu zaufać? Czy kocham Go ze wszystkich sił, wszelkim myśleniem i całym sercem? Muszę sobie także odpowiedzieć na pytanie: Czy ja się jeszcze modlę? Czy potrafię rozmawiać z Bogiem?

W czasie rekolekcji wielkopostnych warto także przeczytać coś, co pomoże inaczej myśleć, zobaczyć bliźniego i z nim się pojednać. Same zaś rekolekcje mają dodać sił, odwagi, otuchy i nadziei, aby pójść pod krzyż i zobaczyć Ukrzyżowanego. Żeby mieć odwagę podnieść oczy, zapłakać i zapytać: „*Panie, czy Ty mi jeszcze raz przebaczysz? Czy przygarniesz mnie ponownie do swego serca?*” Odpowiedź usłyszysz na pewno... Zobaczysz ją w oczach i rozpiętych ramionach Chrystusa, w przebitym sercu Jezusa. Sam dojdiesz do wniosku: „*To nie gwoździe Cię przybiły, lecz mój grzech*”, moje słabości, namiętności, moja niewierność, moja zdrada i oddalenie...

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

RACHUNEK SUMIENIA

Tydzień temu
prezentowaliśmy
przykładowy rachunek
sumienia, którym można

się posłużyć w czasie przygotowania do Sakramentu Pokuty i Pojednania. Dziś druga, ostatnia część.

Miłość względem siebie

1. Jaki jest podstawowy kierunek mego życia? Czy ożywia mnie nadzieja życia wiecznego? Czy troszczyłem się o postępek w życiu duchowym przez modlitwę, czytanie i rozważanie Słowa Bożego, uczestnictwo w sakramentach św. i umartwienie? Czy starałem się pokonywać wady, złe skłonności i namiętności, jak: zazdrość, nieumiarkowanie w jedzeniu i picciu? Czy nadużywałem napojów alkoholowych? Czy pod wpływem pychy i hardości nie wynosiłem się wobec Boga, a gardziłem innymi uważając się za lepszego? Czy nie narzucałem innym mojej woli, lekceważąc ich wolność i prawa?

2. Jaki użytek robiłem z czasu, sił i zdolności, które otrzymałem od Boga jako „ewangeliczne talenty”? Czy posługuję się nimi wszystkimi, aby się stawać z dnia na dzień doskonalszy? Czy próżnowałem i byłem leniwy?

3. Czy znosiłem cierpliwie bóle i przeciwności życiowe? W jaki sposób praktykowałem umartwienie? Czy przestrzegałem przepisów dotyczących postu i wstrzemięźliwości?

4. Czy strzegłem zmysłów i całego mojego ciała we wstydlivości i czystości jako świątyni Ducha Świętego? Czy odnosiłem się do ciała jako do znaku miłości, którą wiemy Bóg okazuje ludziom, a która w pełni jaśnieje w sakramencie małżeństwa? Czy nie splamiłem mego ciała nierządem, nieczystością, bezwstydem, niegodziwymi słowami i myślami, bezwstydnymi pragnieniami lub uczynkami? Czy pobłażałem moim żądom zmysłowym? Czy uczęszczałem na odczyty, rozmowy, widowiska i zabawy przeciwne godności chrześcijańskiej i ludzkiej? Czy przez swoją nieprzyzwoitość pobudziłem innych do grzechu? Czy w pożyciu małżeńskim zachowywałem prawo moralne?

Wspomnienie św. Wincentego Ferreriusza

W naszej świątyni znajdują się relikwie św. Wincentego Ferreriusza (ur. ok.1350 w Hiszpanii, zm. 1419 we Francji). Historia jego obecności w naszej świątyni jest nie do końca znana. Trudno mówić o kulcie: wiele osób nie wie o obecności tychże relikwii, wiele także nie słyszało o samym Świętym. W tym tygodniu, 5 kwietnia, przeżywamy w liturgii kościoła wspomnienie św. Wincentego z Ferrary.

Skąd relikwie św. Wincentego w naszej świątyni? Żadne źródła historyczne nie dają odpowiedzi na to pytanie. Kluczem do wyjaśnienia tej historycznej zagadki będzie zapewne fakt, iż Wincenty był dominikaninem.

Znane nam dzisiaj dokumenty pozwalają stwierdzić, że dominikanie rozpoczęli w Lublinie swoją działalność około 1253 r. Ich protektorem był książę Bolesław Wstydlivy, któremu udało się odzyskać panowanie nad Lublinem w 1253 r. Należy jednak wziąć pod uwagę możliwość przybycia dominikanów do Lublina jeszcze przed 1253 r. Św. Jacek i pierwsi polscy dominikanie bardzo często wędrowali w celach misyjnych na tereny zamieszkałe przez Prusów, Jądzwingów, Litwinów i Rusinów. Drogi więc z Krakowa i Sandomierza prowadziły m. in. przez Lublin. Jeżeli w Lublinie istniał już rozwinięty gród, zamek i siedziba archidiacona jako reprezentanta arcybiskupa krakowskiego (jeszcze przed 1198 r.), to na pewno był to wystarczający powód, aby w Lublinie założyć klasztor.

W obecnym kościele OO Dominikanów, którego początki sięgają 1342 roku, w nawie głównej jeden z ołtarzy tzw. przyfilarowych jest poświęcony św. Wincentemu. Świadczy to o dużym kulcie Świętego, przynajmniej we wspólnotach, które tworzyli OO Dominikanie. Obok Lublina mamy przykład Tarnopola, gdzie powstał kościół OO Dominikanów p.w. Św. Wincentego z Ferrary, ufundowany w 1749 przez hetmana wielkiego koronnego Józefa Potockiego.

Można zaryzykować tezę, iż po śmierci Wincentego i Jego kanonizacji w 1458 roku relikwie zostały sprowadzone do Lublina przez OO Dominikanów i podarowane nowopowstałemu Kościołowi Mariackiemu w Lublinie (tak nazywano niegdyś nasz Kościół Pobrygidkowski).

Obecnie, odnowiony relikwiarz z partykulą kości Świętego można oglądać w gablocie na chórze naszego kościoła.